

Viola Szandra

Trianon

*Ránk férne már egy világégés,
és akkor süketen, vakon,
amely föld befogadna,
az lenne a hazád,
abból hajtánál ki, te: holnap-virág,
jövőtulipán.*

*Halottainkból összefércelt utak,
kétoldalt villanypózna-krisztusok szegélyezik,
ezrével, mert nekünk már egy Krisztus kevés,
mert nekünk Trianonunk van,
nem elég csak feltámadni,
nekünk eleven kenyeret kell sütni,
és kinyerni belőle a búzát,
hogy az földet teremtsen
maga köré, körénk!
Hát hogyan lehetne ezt már visszateremteni,
a kenyérből a földet?
Mégis meg kell próbálni!*

*Elalszom,
álomban a kenyér beszélni kezd,
magyarul,
mert magyarul álmodni,
ez a legtöbb, amit kívánhatsz,
ez a legnagyobb szentség.
Csak mesél magyarul,
magyarul mesél,
ez a kenyér már vers,
és tudom, hogy igazat szól;
az mondja,
van egy ország, amely a szülőföldem,
de mégsem jártam ott soha.*